

ΠΟΙΚΙΛΑ.

ΕΠΙΡΡΟΗ ΤΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ ΕΠΙ ΤΩΝ ΖΩΩΝ

Τὰ αποτελέσματα, ἅτινα καθημέραν ἡ μουσικὴ ἐπὶ τοῦ ἀνθρώπου ἐπιφέρει, εἶναι ἀναμφισβήτητος ἀπόδειξις τῆς ἐπιρροῆς, ἣν ἐνεργεῖ ἐπὶ τοῦ πλείστου μέρους τῶν ἐνοργάνων ὄντων. Ὁ ἵππος, ὁ ἐλέφας, οἱ ἰχθύς, τὰ ἐρπετὰ καὶ τέλος αὐτὰ τὰ ἔντομα αἰσθάνονται ποικιλοτρόπως τὴν ἐντύπωσιν, ἣν αὕτη παράγει εἰς τὰ αἰσθητήρια αὐτῶν.

Ἡ πείρα ἀπέδειξεν ὅτι ἅπαντα σχεδὸν τὰ ζῶα αἰσθάνονται εἰδός τι συμπαθείας πρὸς τὴν μουσικὴν ὅθεν ὑποτίθεται ὅτι ἡδύνατο ἀνεξαίρετως νὰ τιθασθευθῶσιν ἐὰν δεόντως οἱ ἄνθρωποι ἐξέλεγον τοὺς ἤχους πρὸς οὓς ἕκαστον δεικνύει εἰδικὴν προτίμησιν. Εἶναι γνωστὸν ὅτι οἱ τόνοι τοῦ αὐλοῦ σύρουν τὴν ἑλκρον πρὸς τὸν κυνηγόν· καὶ ἡ θήλεια τῆς ἐλάφου ὅταν ἀκούῃ μελωδίαν φωνῆς ἀνθρωπίνης, τείνει τὸ οὖς καὶ ἀφίεται νὰ συλληφθῇ, χωρὶς νὰ τραπῇ εἰς φυγὴν, ὡς εἶναι ἔμφυτον εἰς αὐτήν. Ὁ ἤχος τῆς φλογέρας τιθασσεύει τὴν θηριωδίαν τῶν ἄρκτων· τὸ ἄσμα τοῦ ἀνθρώπου πραῦνει τὸν ὀργισμένον ἐλέφαντα, ἡ ἀρμονία τῆς κιθάρας καθιδύει τοὺς κύκνους, καὶ ὁ κρότος τοῦ κυμβάλου σταματᾷ τὰς φευγούσας μελίσσας. Μ' ὀπίσθη προσοχὴν, μ' ὀπίσθη τέρψιν τὸ κανάριον δὲν ἴσταται ἀκροαζόμενον τὸ ἄσμα τοῦ ὀργάνου, φέρον τὴν μικράν του κεφαλὴν διὰ τῶν συρμάτων τῆς φυλακῆς του, σιωπηλὸν καὶ ἀκίνητον ἀναμένον τὸ τέλος, εἴτα δὲ πτερυγίζον ὡς ἂν ἤθελε νὰ ἐκφράσῃ τὴν χαρὰν του, μελετᾷ νὰ μιμηθῇ τοὺς ἤχους τοὺς ὁποίους ἤκουσεν!

Ἰπάρχουσι ζῶα ἅτινα διὰ σκιρτημάτων ἢ κινήσεων ρυθμικῶς γενομένων, ἐκφράζουσι τὴν ἐσωτερικὴν χαρὰν, ἣν εἰς αὐτὰ διηγεῖται ἡ ἀρμονία. Ὁ Ἀλδοβρανδῆς διηγείται περὶ ὄνου, ὅστις ἐχόρευεν εἰς τὸν ἥχον τῶν ὀργάνων· καὶ δὲν εἶναι πολλὸς καιρὸς καθ' ὃν θαυματοποιοὶ τινες ἐδείκνυνον εἰς τι μέρος τῆς Ἰταλίας, κύνας καὶ μυῖας χορευούσας. Παρετηρήθη προσέτι ὅτι τὰ ποιμνία βόσκουσι πλείοτερον χρόνον, ἐὰν ψυχαγωγῶνται ἀπὸ τοὺς ἤχους τοῦ αὐλοῦ ἢ τοῦ ἀσκοῦ. Περιηγητὴς ἀναφέρει καὶ τοῦτο, ὅτι ἐν τῇ Ἀνατολῇ αἱ κάμηλοι δύνανται νὰ φέρωσι μέγιστα βάρη, καὶ νὰ προβαίνωσι ταχύτερον, ὅταν ἡ μονοτονία τῆς ὁδοιπορίας διακόπτεται ἀπὸ κανὲν μουσικὸν ὄργανον.

Ἄλλος πάλιν περιηγητὴς ἐπιστρέφων ἐκ Μαρτινίκης καὶ διηγούμενος τὰ κατὰ τὴν θήραν τῆς χώρας ἀναφέρει τὰ ἐπόμενα. « Εἴχομεν ὁδηγὸν ἓνα Μαῦρον ὅστις ἐκράτει εἰς τὴν μίαν χεῖρα ράβδον εἰς τὸ ἄκρον τῆς ὁποίας ἦν προσδεδεμένος βρόχος ἐκ σχοινίου. Διατρεχάντες μικρὸν διάστημα εἶδομεν σαῦρον καθήμενον ἐπὶ ξηροῦ κλαδίσκου καὶ θαλπόμενον ὑπὸ τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου. Ὁ ὅ-

δηγὸς ἡμῶν μόλις εἶδε τὸ ὀφίδιον, ἤρχισε νὰ συρίζῃ, τοῦτο δὲ, ὡς φαίνεται, γοητευθὲν ἐκ τῆς ἡδονῆς ἐμήκυνε τὴν κεφαλὴν διὰ νὰ ἴδῃ πόθεν ἤρχετο ὁ ἤχος ἐκεῖνος. Ὁ μαῦρος ἐν τούτοις ἐπλησίαζεν ἐξακολουθῶν νὰ συρίζῃ ἔτι περισσότερον· καὶ μετὰ τοῦτο ἐγαργάλισε τὰ πλευρὰ καὶ τὸν λαιμὸν τοῦ ἐρπετοῦ μετ' ἄκρον τῆς ράβδου· ὁ σαῦρος ὅτε μὲν ἐξηπλοῦτο, ὅτε δὲ ἐκάμπτετο ὡς ἡ γαλῇ παρὰ τὴν ἐστίαν, τέλος μαγευθεὶς ἐκ τοῦ ἀδιαλείπτου συρίγματος, ἐξέτεινε τοσοῦτον τὴν κεφαλὴν, ὥστε αὕτη εὐρέθη περισφιγμένη ἀπὸ τὸν βρόχον. »

Βεβασιούσιν συγγραφεῖς τινες ὅτι οἱ κάτοικοι τῆς Γουιάνης κατορθώνουσι νὰ τιθαστεύωσι διὰ τοῦ αὐλοῦ τὸν θηριωδέστατον ὄφιν, τὸν Κροταλίαν, καὶ διὰ τοῦ αὐτοῦ τρόπου οἱ τῆς Μαρτινίκης συλλαμβάνουσι τὴν ἐχιδνὰν τὴν καλουμένην *Fer de lance*. Ταῦτα ἐπεκύρωσεν ὁ περικλητὴς Σιατωβριάν, ὅστις εἰς τὴν περιγραφὴν τῆς ἐν τῷ ἄνω Καναδᾷ περιηγήσεώς του διηγείται ὅτι Κροταλίας τις ὄφης λυσσώδης τοὺς ὀφθαλμοὺς, εἶχεν εἰσελθῇ εἰς τὴν σκηνήν του, καὶ ὅτι εἰς τῶν ἀκολουθῶν του κατεπράυνεν αὐτὸν καὶ τὸν ἔσυρεν ἐκείθεν διὰ τῶν ἤλων ἐνὸς αὐλοῦ.

Ὁ μῦθος τοῦ δελφίνου, ὅστις ἔφερε Ἀρίωνα τὸν κιθαρωδόν, εἶναι ἀλληγορία διὰ τῆς ὁποίας ἠθέλησαν νὰ ὑποδείξωσι τὴν ἐπὶ τοῦ εἶδους τούτου τῶν ἰχθύων ἐπιρροὴν τῆς μουσικῆς. Ὁ δυτικὸς ἱεραπόστολος Σκόττης περιηγούμενος ἐπὶ τινος πλοίου εἶδεν ἄπειρον ἀρθμὸν δελφίνων ἐπὶ τῆς ἐπιφανείας τῆς θαλάσσης ἀκολουθούντων τὸ πλοῖον, γοητευόμενοι ἐκ τῆς ἀρμονίας τῆς μουσικῆς.

Εὐρίσκομεν τέλος εἰς ἀξιόλογον περὶ μουσικῆς σύγγραμμα τὸ παραπόδας περίεργον ὅπερ ἀντιγράφομεν αὐτολεξεί· « Εἰς σκευὸς ὑάλινον ἀνεωγμένον ἄνωθεν ὑπῆρχον μικροὶ ἰχθεῖς· ἀκούοντας τοὺς ἤχους τοῦ βιολίου, τοὺς εἶδον ἀναβαίνοντας εἰς τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ ὕδατος, ἐκβάλλοντας τὴν κεφαλὴν καὶ ἴσταμένους ἀκινήτους. Τὸ πείραμα τοῦτο εἰκοσάκις ἐπανελάθα καὶ πάντοτε παρετήρησα τὸ αὐτὸ ἀποτέλεσμα. »

Τὸ ὅτι αἱ ἀράχναι καταβαίνουνσι καὶ ἴστανται μετέωροι μεχριστοῦ διαρκεῖ ὁ ἤχος τινος ὀργάνου, μετὰ δὲ ἀναβαίνουνσι πάλιν, εἶναι γεγονός βεβαιωθὲν ἀπὸ πολλοὺς μάρτυρας αὐτόπτας. Μεταξὺ τῶν πολλῶν παραδειγμάτων τὰ ὁποῖα ἡδυνάμεθα ν' ἀναφέρωμεν ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου τούτου, προτιμῶμεν τὸ τοῦ μουσικοῦ Γάλλου Γρετρὺ, τὸ ὁποῖον ἀρνούμεθα ἐκ τοῦ περὶ Μουσικῆς δοκιμίου του. « Αἱ ἀράχναι, λέγει ὁ διάσημος οὗτος μουσουργός, ἀγαπῶσι περιπαθεστάτα τὴν μουσικὴν· καὶ νομίζω μάλιστα ὅτι ἅπαντα τὰ ζῶα εἴτε καὶ ἔντομα τὰ δεικνύοντα συμμετρίαν τινὰ εἰς τὰ ἐξ ὀρμεμφύτου ἔργα των, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἐπιρροὴν τῆς μουσικῆς. Κατὰ τὸ παρελθὸν θέρος εὕρισκόμην εἰς τὴν ἀγροικίαν μου, ὁ φίλος μου Κ. **** ὅστις εὐχαρισεῖτο θεωρῶν με συνθέτοντα, ἐφόνευσε ἰάν ἀράχνην, ἥτις ἴστατο ἐπὶ τοῦ κυμβάλου μου.

Πόσον δὲ ἐλυπήθη ὁ φίλος μου ὅταν τῷ διηγήθην ὅτι τὸ πτωχὸν ἐκεῖνο ἔντομον συνήθιζε πρὸ πολλῶν μηνῶν νὰ κατέρχεται διὰ τοῦ νηματίου του, ὁσάκις ἤκουε τὸν ἦχον τοῦ ὄργάνου· καὶ ἀναμφιβόλως ἐκεῖ τὸ ἔσυρεν ὁ πρὸς τὴν μουσικὴν ἔρω; του».

A. B.

Η ΔΙΑ ΤΟΥ ΚΑΛΑΜΟΥ ΑΛΙΕΙΑ. Ὅτε οἱ διαβρωτικοὶ καύσωνες τοῦ παρελθόντος θέρους, οἵτινες, λεχθῆτο ἐν παρόδῳ, ἐπανήλθον καὶ φθίνοντος Σεπτεμβρίου, ἀπεδίωξαν πολλοὺς τῶν Ἀθηνῶν κατοίκους εἰς τὸν περιῤῥυτον Πειραιᾶ, ἡ μονοτονία τοῦ τόπου ἐγένετο ἐφευρετὴς ἀθῶας τιμῆς διαχύσεως. Πολλὰ τῶν κυριῶν ἐπέβαινον ἀκατίου καὶ παρεδίδοντο ἐνθέρμως εἰς τὴν ἀλιεῖαν τῶν ἰχθύων, συλλαμβανόμενων ὅχι εἰς τὸ δέλεαρ τοῦ ἀγκύστρου, ἀλλ' εἰς τὴν λευκότητα καὶ τὸ εὐτραφές καὶ εὐμορφον τῶν πήχων καὶ βραχιόνων των. Συνώδευον μὲν ἐνίοτε αὐτὰς καὶ οἱ σύζυγοί των, πολλάκις ὅμως ἤλειπον καὶ ἄνευ τῶν Ἄργων τούτων. Ἀν γνωρίζομεν ἐκ τῆς ἀπουσίας ταύτης, νὰ προέκυψεν ἀνέκδοτόν τι περίεργον, εἶναι δὲ βέβαιον ὅτι ἡ ἀλιεῖα αὕτη δὲν ἦτο ὡς ἡ τοῦ Σίμωνος Πέτρου εἰς τὴν λίμνην Γεννησαρέτ. Ἀλλ' ὅχι οὕτω καὶ εἰς τὰς ἄλλας θαλάσσας τῆς μεσογείου ἢ τοὺς ποταμούς τῆς Ἑῶας Εὐρώπης.

Ἐμπορὸς τις τῶν Παρισίων ὁ Κ. Α... ἐνυμφεύθη πρὸ τινος νέαν καὶ χαριτόβρυτον γυναῖκα, ἥτις τρυφερώτατα ἀγαπᾷ τὸν σύζυγόν της, εἰς τοῦτο μόνον παρὰ πονουμένη κατ' αὐτοῦ, ὅτι φορεῖ νυκτικὸν σκούφον καὶ ἀγαπᾷ ὑπερβαλλόντως τὴν ἀλιεῖαν. Αὕτη μάλιστα ἡ τελευταία ἀσκησις διέγειρει τὴν ἀντιπάθειαν τῆς νέας Παρισινῆς, καὶ ἤλθεν εἰς τοσαύτας μετ' αὐτοῦ ἐριδας ἐπὶ τοῦ προκειμένου, ὥστε ὁ πτωχὸς σύζυγος παρητήθη κατὰ τὸ φαινόμενον ἀπὸ τὸ προσφιλες πάθος του. Ναι μὲν, παραδίδεται ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν εἰς αὐτὸ, ἀλλὰ τοσοῦτον μυστηριωδῶς καὶ ἐπὶ εὐλόγοις προφάσεσιν, ὥστε ἡ καλὴ σύζυγός του, ἀπαλλαγείσα τοῦ ἐνὸς κακοῦ ὑπέφερε γενναϊότερον τὴν ὄψιν τοῦ νυκτικοῦ σκούφου τοῦ ἀνδρός της. Πρὸ τινων ἡμερῶν ὁ Κ. Α... σχεδιάζει νὰ ὑπάγῃ μετὰ τινος φίλου εἰς ἀλιεῖαν. Ἀποῦ δὲ ἀνήγγειλεν εἰς τὴν γυναῖκά του, ὅτι ἀναγκάζεται δι' ὑποθέσεις τοῦ ἐμπορίου του νὰ λείψῃ ἐπὶ δύο ἡμέρας, ἀπέρχεται καὶ ὑπάγει ἡσύχως νὰ ἐξασκήσῃ τὸν ἀλιευτικὸν κάλαμόν του εἰς μίαν ὄχθην τοῦ Σηκουάνα.

Ἡ Κ. Α... δέχεται ἐπίσκεψίν τινα, ἥτις ἔρχεται νὰ τὴν διασκεδάσῃ ἀπὸ τὴν πρόσκαιρον χηρείαν της· ὁ ἀδελφός της, τὸν ὁποῖον πρὸ καιροῦ δὲν εἶχεν ἰδεῖ, φθάνει προερχόμενος ἀπὸ τὰς Ὁμοσπόνδους Πολιτείας.

— Αἰσιπὸν, φίλη μου, τῆς λέγει, ἐλπίζω ὅτι θέλεις μὲ συστήσει εἰς τὸν σύζυγόν σου.

— Ἀναμφιβόλως, ἀλλὰ λείπει καὶ θέλει ἐπι-

στρέψει μετὰ δύο ἡμέρας· μία ὑπόθεσις τοῦ τὸν καλεῖ λεύγας τινὰς μακρὰν τῶν Παρισίων.

— Πολλὰ καλὰ, τότε δυνάμεθα καὶ ἡμεῖς νὰ ὠφεληθῶμεν ἀπὸ τὴν περίστασιν καὶ νὰ διασκεδάσωμεν ὀλίγον.

Ἡ Κ. Α... εὐρέθη προθυμοτάτη, καὶ ἀναχωροῦσι μεταβαίνοντες εἰς Ἀσνιέρας, ὅπου φθάσαντες ἐμίσθωσαν λέμβον διὰ νὰ αἰωρηθῶσιν εἰς τὸν ποταμόν.

Ἐν τούτοις ὁ Κ. Α... ὅστις ἔτυχε νὰ ἀλιεύῃ εἰς τὸ μέρος τοῦτο, πλησίον τοῦ φίλου του, αἰσθάνεται τὸν κάλαμόν του βαρὺν, τὸν ἀνασύρει καὶ ῥίπτει ἐπὶ τῆς ὄχθης μεγάλον τινὰ ἰχθύν, ὅτε αἰφνης κάλαμος, ἀγκύστρον καὶ ἰχθὺς τοῦ φεύγουσιν ἀπὸ τὰς χεῖρας. Ὑψώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς εἶδε διὰ πλεύσαν τὴν λέμβον, ἥτις ἔφερε τὴν σύζυγόν του καὶ μετ' αὐτῆς νέον τινά· ὁ Α... δὲν γνωρίζει τὸν νέον, ἀφίνει κραυγὴν καὶ τρέχει δρομαίως νὰ ζητήσῃ καὶ αὐτὸς λέμβον· ἀλλ' οὐδαμοῦ πορθμεὺς, καὶ ἡ λέμβος ἐξακολουθεῖ τὴν πορείαν της. Τέλος ἀράζει εἰς τὴν ξηρὰν, καὶ ὁ Α... ὅστις εὖρε πορθμέα, σπεύδει νὰ τοὺς φθάσῃ. Ἀποβιθασθεῖς, ὁ Α... ἀκολουθεῖ τοὺς δύο νέους καὶ ἰδὼν αὐτοὺς ἐμβάντας εἰς ξενοδοχεῖον, ὁρμᾷ μανιώδης κατόπιν των. Τὸ ζεῦγος ἐκάθητο ἤδη καὶ ἔτρωγεν εὐθύμως καὶ ἀταράχως, ὅτε ἤκουσεν εἰς τὸν πρόδρομον φωνὰς καὶ ταραχὰς καὶ προφερόμενον τὸ ὄνομά της· ἐξέρχεται καὶ ἐκπλήττεται βλέπουσα τὸν σύζυγόν της ἐξωφρενῶν καὶ ἐξωθούμενον ὑπὸ τῶν ὑπηρετῶν τοῦ ξενοδοχείου.

Ἀλλ' ἐν τάχει τὰ πάντα ἐξηγήθησαν καὶ ὁ Κ. Α... ἀποῦ ἔκαμε τὴν γνωριμίαν τοῦ γυναικαδέλφου του ἐζήτησε συγγνώμην καὶ ἀπὸ τοὺς δύο διὰ τὴν παραφορὰν του, ἀπὸ δὲ τὴν γυναῖκά του ἰδίως διὰ τὴν δολοπλοκίαν του. Ἡ γυνὴ τὸν ἐσυγχώρησε μετὰ χαρᾶς, καὶ ὁ Κ. Α... ἔκαμεν ἐπίσημον ὄρκον τοῦ νὰ παραιτηθῇ πλέον ὀριστικῶς ἀπὸ τὴν διὰ τοῦ καλάμου ἀλιεῖαν, ἥτις τοσοῦτον ἐτάραξε τὴν καρδίαν του, ἔτοιμος νὰ χωρισθῇ, ἐν ἀνάγκῃ, καὶ ἀπ' αὐτὸν τὸν νυκτικὸν σκούφον του.

ΚΛΕΠΤΩΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΙΚΟΝΕΣ. Ἐνῶ οἱ κλέπτει τοῦ Λονδάνου καὶ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν εἰσιν οἱ ἐπιτηδεύτεροι τῆς οἰκουμένης, σπάνιως ὅμως διαφεύγουσι τὰς ἀναζητήσεις τῆς τε Ἀγγλικῆς καὶ Ἀμερικανικῆς Αστυνομίας· ὅπως δώσωσιν αἱ ἀρχαὶ αὗται πέρας εἰς τὴν αἰσχροὶν τῶν κλεπτῶν κερδοσκοπίαν, ἀποσέλλουσι ἀπανταχοῦ ἀστυνομικοὺς πράκτορας, οἵτινες, ἄλλως τε, εἰσιν πανοῦργοι καὶ δευτερεκστάτοι. Οὗτοι οὐδέποτε ἀποτυχάνουσιν εἰς τὴν ἀποστολήν των, διότι ἐκτὸς τοῦ ὅτι εἰσὶν πονηροὶ καὶ ἀγρίνοιες, βοηθοῦνται καὶ ἀπὸ τὰς ἰδιαιτέρας εἰκόνας πολλῶν κακούργων, οἵτινες ἐγκαταλείποντες τὸν τόπον μεταναστεύουσιν.

Ἰσως δὲ τις τῶν ἀναγνωστῶν ἡμῶν ἔκθαμβος